

nes vi nok er et langt skridt at gå. Og jeg er da sikker på, ligesom vi i CD er glade for, at vi langtfra er enige med Enhedslisten i de her fundamentale spørgsmål, at lige så glad er Enhedslisten for, at vi ikke er enige med dem.

Hvis jeg sådan konkret skal gå ind i beslutningsforslagene ganske kort, vil jeg sige vedrørende B 169: Det eneste, der jo faktisk ligger i det her forslag, som et flertal af elever ikke skal have afgørende indflydelse på, er ansættelser. Og det må jo så omvendt betyde, at de skal have afgørende indflydelse på f.eks. alle andre økonomiske dispositioner. Det vil sige, at der altså er tale om, at man giver elever/studerende råderet over offentlige midler.

Jeg mener, at det her forslag indfører en række problemer, og jeg synes, det er et yderst alarmerende forslag. Vi kan i CD simpelt hen ikke forstå, hvordan man kan foreslå, at personer, som jo i flere tilfælde ikke vil være myndige, faktisk skal have en afgørende bestemmelse på de økonomiske forhold på en uddannelsesinstitution.

Kan vi som ansvarlige politikere virkelig pålægge unge mennesker dette ansvar? Det mener vi i CD ikke vi kan, og derfor tager vi kraftigt afstand fra dette beslutningsforslag, foruden at vi naturligvis stærkt er modstandere af, at man på den måde ønsker at svække den nuværende ledelse af skolerne ganske kraftigt.

Vi mener tværtimod, at det er det modsatte, der er behov for, men naturligvis ikke ud fra en gammeldags diktatorisk tankegang, det har vi da heldigvis for længst lagt bag os. Det er klart, at det er de moderne ledelsesprincipper, vi taler om, hvor man jo i høj grad også inddrager de relevante parter – i det her tilfælde vil det jo være elever og studerende, og når vi kommer til det næste beslutningsforslag også lærerne – i beslutningsprocessen.

Når det gælder B 170, er jeg jo enig med ministeren i, at ligesom det forrige forslag handler det her forslag jo også primært om at svække skolernes ledelse, og det er vi som sagt meget modstandere af.

Vi kan ærlig talt ikke se nogen god begrundelse for at indføre det her forslag. Hvad er det for nogle problemer, som Enhedslisten synes der er i dag? Jeg mener jo netop, at vi har sat meget fokus på opprioritering af skoleledelse. Jeg er enig i, at der kunne gøres meget dér endnu, men en god skoleleder skal naturligvis sørge for at inddrage lærerne så vidt muligt, når de praktiske

ændringer af f.eks. undervisningens tilrettelæggelse osv. skal føres ud i livet. Det er også mit indtryk, at man gør det i høj grad, og derfor ser jeg ikke nogen grund til, at man indfører mere formelle regler på det her område.

Så vi kan som sagt ikke støtte de to beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

I 1996 lavede man en undersøgelse over danske folkeskolelærere og deres syn på sig selv, på deres eget selvværd. Et flertal udtalte, at de mente gennem de sidste 10 år at have oplevet et markant prestigetab.

Forklaringen – det var så deres selvforståelse, men den kunne jo også være interessant, jf. den tidligere forespørgselsdebat, vi har haft – var, at de havde fået frataget nogle afgørende kompetencer i forhold til det daglige pædagogiske liv. Ikke spørgsmålet om de økonomiske styrkeforhold formelt set, men over det daglige pædagogiske liv.

Er det ikke en undersøgelse, en problemstilling, som på en eller anden måde kan anfægte den fru Susanne Clemensen, der er levende optaget af, hvordan folkeskolelærere skal føle lidt mere selvværd og få lidt mere gåpåmod i dagligdagen?

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

Jo, det er fuldstændig rigtig, at det kræver naturligvis en god skoleledelse, for at det kommer til at fungere ordentligt ude på de enkelte skoler, og det er vi selvfølgelig meget optaget af i CD.

Og der er det efter vores opfattelse en aktiv personalepolitik, som man i lige så høj grad er nødt til at fokusere på, og ikke et spørgsmål om formel høringsret eller indstillingsret eller i nogle tilfælde endda beslutningskompetence, som hr. Søren Kolstrup lægger op til.

Men jeg er enig i, at der da bestemt er forhold, der kan forbedres, for som den tidligere forespørgselsdebat jo også var inde på, er kommunerne ikke sådan særlig optaget af at efteruddanne, videreuddanne deres skoleledere, og det er klart, at her ligger der også en opgave i at sørge for, at de får de, hvad skal vi sige, pædagogiske, men også personalemæssige ledelses kvalifikationer, som gør, at de kan løfte denne her opgave med tilstrækkelig styrke.